

ANAYASA MAHKEMESİ KARARI

Anayasa Mahkemesi Başkanlığından:

**İKİNCİ BÖLÜM
KARAR****ERGİN DEMİR BAŞVURUSU**

Başvuru Numarası	: 2019/28641
Karar Tarihi	: 19/10/2022
Başkan	: Kadir ÖZKAYA
Üyeler	: Engin YILDIRIM M. Emin KUZ Rıdvan GÜLEÇ Kenan YAŞAR
Raportör	: Hasan SARAÇ
Başvurucu	: Ergin DEMİR
Vekili	: Av. Şahin POLAT

I. BAŞVURUNUN KONUSU

1. Başvuru, iddianamede yer verilen bilgiler sebebiyle uğranıldığı ileri sürülen manevi zararın tazmini istemiyle açılan davanın süre aşımı gerekçesiyle reddedilmesi nedeniyle mahkemeye erişim hakkının ihlal edildiği iddiasına ilişkindir.

II. BAŞVURU SÜRECİ

2. Başvuru 21/8/2019 tarihinde yapılmıştır. Komisyon, başvurunun kabul edilebilirlik incelemesinin Bölüm tarafından yapılmasına karar vermiştir.

3. Başvuru belgelerinin bir örneği bilgi için Adalet Bakanlığına (Bakanlık) gönderilmiştir. Bakanlık, görüşünü bildirmiştir. Başvurucu, Bakanlığın görüşüne karşı beyanda bulunmuştur.

III. OLAY VE OLGULAR

4. Başvuru formu ve eklerinde ifade edildiği şekliyle ve Ulusal Yargı Ağı Bilişim Sistemi (UYAP) üzerinden ulaşılan bilgi ve belgelere göre ilgili olaylar özetle şöyledir:

5. Başvurucu, İzmir Cumhuriyet Başsavcılığının (Başsavcılık) başlatmış olduğu ve kamuoyunda *İzmir askeri casusluk davası* olarak adlandırılan davada mağdur olarak yer almaktadır. Başsavcılık tarafından düzenlenen iddianamede, başvurunun iş ve özel hayatına dair bazı ifadelerle, açık ad ve soyadı bilgisine, ayrıca kimlik numarasına yer verilmiştir. Açılan bu davada verilen beraat kararı 21/10/2016 tarihinde kesinleşmiştir.

6. Başvurucu, İzmir 9. Ağır Ceza Mahkemesinde (Ağır Ceza Mahkemesi) 4/12/2004 tarihli ve 5271 sayılı Ceza Muhakemesi Kanunu'nun 141. maddesine dayanarak 18/10/2017 tarihinde tazminat davası açmıştır. Başvurucu; dava dilekçesinde özetle söz konusu beraat kararının kendisine tebliğ edilmediğini, kararı 15/10/2017 tarihinde başka bir mağdurdan haricen öğrenir öğrenmez dava açtığını belirtmiştir. Özel hayatına yönelik fişleme kayıtlarına yargılama açısından gerek olmadığı hâlde özel hayatın gizliliği ilkesine aykırı olarak iddianamede açıkça yer verilerek özel hayatının alenileştirildiğini belirtmiş, 50.000 TL manevi tazminat talebinde bulunmuştur.

7. Ağır Ceza Mahkemesi, yargılama sonunda davayı kabul etmiştir. Ağır Ceza Mahkemesi, davanın açılma süresine ilişkin olarak ayrı ve açıkça bir değerlendirme yapmamıştır. Mahkeme, başvurunun özel hayatına ilişkin bilgilerin gerekmediği hâlde iddianamede aynen paylaşıldığı ve manevi yönden zarar görmesine neden olduğu gerekçesiyle davayı kısmen kabul ederek taktiren 10.000 TL manevi tazminatın iddianamenin kabul tarihi olan 22/1/2013 tarihinden itibaren işletilecek yasal faizi ile birlikte başvurucuya ödenmesine karar vermiştir.

8. İzmir Bölge Adliye Mahkemesi 14. Ceza Dairesi (Ceza Dairesi) kararı kaldırmış ve 31/5/2019 tarihinde davanın süre yönünden reddine karar vermiştir. Ceza Dairesi kararının gerekçesinde; kararların hakkında usule ilişkin işlemler yapılan kişiler yönünden, hükümlerin ise sadece davada yargılanan sanıklar yönünden kesinleşebileceği, 5271 sayılı Kanun'un 141. maddesinin (3) numaralı fıkrasına ilişkin değişikliğin 28/6/2014 tarihinde yürürlüğe girdiği, 5271 sayılı Kanun'un 142. maddesinin (1) numaralı fıkrası gereğince tüm tazminat davalarının 1 yıllık hak düşürücü süreye tabi olduğu, iddianamenin kabul edildiği 24/2/2014 tarihi itibarıyla iddianamenin aleniyet kazandığı, mağdur hakkındaki yargılama konusuyla ilgisi bulunmayan ve haksız fiil teşkil eden iddianame içeriğinin öğrenildiği, başvurunun, vekilinin ve ilgili kişilerin de tazminat davası açmalarının mümkün hâlde geldiği, 18/6/2014 tarihli ve 6545 sayılı Kanun'un yürürlüğe girdiği 28/6/2014 tarihinden itibaren 1 yıllık hak düşürücü süre içinde davanın açılması gerektiği hâlde davanın açılmadığı belirtilmiştir.

9. Başvurucu, nihai hükmü 22/7/2019 tarihinde öğrendikten sonra 21/8/2019 tarihinde bireysel başvuruda bulunmuştur.

IV. İLGİLİ HUKUK

10. 5271 sayılı Kanun'un "Tazminat istemi" kenar başlıklı 141. maddesinin (3) numaralı fıkrası şöyledir:

"Birinci fıkrada yazan hâller dışında, suç soruşturması veya kovuşturması sırasında kişisel kusur, haksız fiil veya diğer sorumluluk hâlleri de dâhil olmak üzere hakimler ve Cumhuriyet savcılarının verdikleri kararlar veya yaptıkları işlemler nedeniyle tazminat davaları ancak Devlet aleyhine açılabilir."

11. 5271 sayılı Kanun'un "Tazminat istemenin koşulları" kenar başlıklı 142. maddesinin (1) numaralı fıkrası şöyledir:

" (1) Karar veya hükümlerin kesinleştiğinin ilgisine tebliğinden itibaren üç ay ve her hâlde karar veya hükümlerin kesinleşme tarihini izleyen bir yıl içinde tazminat isteminde bulunulabilir."

12. İlgili diğer mevzuat ve Yargıtay içtihatları için ayrıca bkz. *M.Y.*, B. No: 2014/7149, 22/11/2017, §§ 25-34.

V. İNCELEME VE GEREKÇE

13. Anayasa Mahkemesinin 19/10/2022 tarihinde yapmış olduğu toplantıda başvuru incelenip gereği düşünüldü:

A. Başvurucunun İddiaları ve Bakanlık Görüşü

14. Başvurucu; iddianame ve gerekçeli karar kendisine tebliğ edilmemesine rağmen iddianamenin kabul tarihi olan 24/2/2014 tarihinin aleniyet kazandığından bahisle dava açma süresinin başlangıcının 6545 sayılı Kanun ile yapılan değişikliğin yürürlük tarihi olarak kabul edilmesinin hatalı olduğunu, buna göre belirlenecek tarihte bile ilgili davanın ilk derece mahkemesinde görülmeye devam ettiğini belirterek davanın süre aşımından reddedilmesi nedeniyle adil yargılanma ve mahkemeye erişim hakkının ihlal edildiğini ileri sürmüştür.

15. Bakanlık görüşünde; başvuru hakkındaki davada yerel mahkeme ve istinaf mahkemesi kararlarının mahkemeye erişimi aşırı derecede zorlaştıran ya da imkânsız hâle getiren uygulamalar niteliğinde olup olmadığı, meşru bir amaç izleyip izlemediği, açık ve ölçülü olup olmadığı ile başvuru üzerinde ağır bir yük teşkil edip etmediğinin değerlendirilmesinde ilgili içtihatların dikkate alınması gerektiği belirtilmiştir.

16. Başvurucu, Bakanlık görüşüne karşı bireysel başvuru formunda ileri sürdüğü hususları tekrarlayarak davanın 5271 sayılı Kanun'da açıkça belirtildiği üzere kararın kesinleşmesinden itibaren süresinde açıldığını, Ceza Dairesinin dava açma süresinin başlangıcına dair yorumunun katı olduğunu beyan etmiştir.

B. Değerlendirme

17. Anayasa'nın "*Hak arama hürriyeti*" kenar başlıklı 36. maddesinin birinci fıkrası şöyledir:

"Herkes, meşru vasıta ve yollardan faydalanmak suretiyle yargı mercileri önünde davacı veya davalı olarak iddia ve savunma ile adil yargılanma hakkına sahiptir."

18. Anayasa Mahkemesi, olayların başvurucular tarafından yapılan hukuki nitelendirmesi ile bağlı olmayıp olay ve olguların hukuki tavsifini kendisi takdir eder (*Tahir Canan*, B. No: 2012/969, 18/9/2013, § 16). Başvurucunun şikâyetinin özü, Mahkeme tarafından dava açma süresinin başlangıcının tespit edilmesi noktasında hukuk kurallarının hatalı değerlendirilmesi ve uygulanması neticesinde uyuşmazlığın esasının incelenememesidir. Bu nedenle belirtilen ihlal iddialarının tümü mahkemeye erişim hakkı kapsamında incelenmiştir.

1. Kabul Edilebilirlik Yönünden

19. Açıkça dayanaktan yoksun olmadığı ve kabul edilemezliğine karar verilmesini gerektirecek başka bir neden de bulunmadığı anlaşılan başvurunun mahkemeye erişim hakkının ihlal edildiğine ilişkin iddianın kabul edilebilir olduğuna karar verilmesi gerekir.

2. Esas Yöntünden

a. Hakkın Kapsamı

20. Anayasa'nın 36. maddesinin birinci fıkrasında, herkesin yargı mercileri önünde davacı veya davalı olarak iddiada bulunma ve savunma hakkına sahip olduğu belirtilmiştir. Dolayısıyla mahkemeye erişim hakkı, Anayasa'nın 36. maddesinde güvence altına alınan hak arama özgürlüğünün bir unsurudur. Diğer yandan Anayasa'nın 36. maddesine *adil yargılanma* ibaresinin eklenmesine ilişkin gerekçede, Türkiye'nin taraf olduğu uluslararası sözleşmelerce de güvence altına alınan adil yargılanma hakkının madde metnine dâbil edildiği vurgulanmıştır. Avrupa İnsan Hakları Sözleşmesi'ni (Sözleşme) yorumlayan Avrupa İnsan Hakları Mahkemesi, Sözleşme'nin 6. maddesinin (1) numaralı fıkrasının mahkemeye erişim hakkını içerdiğini belirtmiştir (*Özbakım Özel Sağlık Hiz. İnş. Tur. San. ve Tic. Ltd. Şti.*, B. No: 2014/13156, 20/4/2017, § 34).

21. Anayasa'nın 36. maddesinde güvence altına alınan hak arama özgürlüğü, bir temel hak olmanın yanında diğer temel hak ve özgürlüklerden gereken şekilde yararlanılmayı ve bunların korunmasını sağlayan en etkili güvencelerden biridir. Bu bakımdan davanın bir mahkeme tarafından görülebilmesi ve kişinin adil yargılanma hakkı kapsamına giren güvencelerden faydalanabilmesi için ilk olarak kişiye iddialarını ortaya koyma imkânının tanınması gerekir. Diğer bir ifadeyle dava yoksa adil yargılanma hakkının sağladığı güvencelerden yararlanmak mümkün olmaz (*Mohammed Aynosah*, B. No: 2013/8896, 23/2/2016, § 33).

22. Anayasa Mahkemesi, bireysel başvuru kapsamında yaptığı değerlendirmelerde mahkemeye erişim hakkının bir uyumsuzluğu mahkeme önüne taşıyabilmek ve uyumsuzluğun etkili bir şekilde karara bağlanmasını isteyebilmek anlamına geldiğini ifade etmiştir (*Özkan Şen*, B. No: 2012/791, 7/11/2013, § 52).

b. Müdahalenin Varlığı

23. Somut olayda, başvuruçunun açtığı davanın süre aşımı gerekçesiyle reddedilmesi, böylece ileri sürülen hususların esasının incelenememesi nedeniyle mahkemeye erişim hakkına bir müdahalede bulunulduğu hususunda herhangi bir tereddüt yoktur.

c. Müdahalenin İhlal Oluşturup Oluşturmadığı

24. Anayasa'nın "*Temel hak ve hürriyetlerin sınırlanması*" kenar başlıklı 13. maddesi şöyledir:

"Temel hak ve hürriyetler, özlerine dokunulmaksızın yalnızca Anayasanın ilgili maddelerinde belirtilen sebeplere bağlı olarak ve ancak kanunla sınırlanabilir. Bu sınırlamalar, Anayasanın sözüne ve ruhuna, demokratik toplum düzeninin ve laik Cumhuriyetin gereklerine ve ölçülülük ilkesine aykırı olamaz."

25. Yukarıda anılan müdahale, Anayasa'nın 13. maddesinde belirtilen koşullara uygun olmadığı müddetçe Anayasa'nın 36. maddesinin ihlalinin teşkil edecektir. Bu sebeple

müdahalenin somut başvuruya ilişkin olarak Anayasa'nın 13. maddesinde düzenlenen kanun tarafından öngörülme, haklı bir sebebe dayanma ve ölçülülük ilkesine aykırı olmama koşullarına uygun olup olmadığının belirlenmesi gerekir.

26. Başvuru konusu olayda başvuruçunun açtığı davanın Ceza Dairesince süre yönünden reddedilmesi nedeniyle mahkemeye erişim hakkına yapılan müdahalenin kanun tarafından öngörülme ölçütünü karşılayıp karşılamadığının değerlendirilmesi gerekir.

i. Genel İlkeler

27. Hak ve özgürlüklerin, bunlara yapılacak müdahalelerin ve sınırlandırmaların kanunla düzenlenmesi bu haklara ve özgürlüklere keyfi müdahaleyi engelleyen, hukuk güvenliğini sağlayan demokratik hukuk devletinin en önemli unsurlarından biridir (*Tahsin Erdoğan*, B. No: 2012/1246, 6/2/2014, § 60). Müdahalenin kanuna dayalı olması öncelikle şekli manada bir kanunun varlığını zorunlu kılar. Türkiye Büyük Millet Meclisi tarafından çıkarılan şekli anlamda bir kanun hükmünün bulunmaması hakka yapılan müdahaleyi anayasal temelden yoksun bırakır (*Ali Hıdır Akçol ve diğ.leri* [GK], B. No: 2015/17510, 18/10/2017, § 56).

28. Kanunun varlığı kadar kanun metninin ve uygulamasının da bireylerin davranışlarının sonucunu öngörebileceği kadar hukuki belirlilik taşıması gerekir (*Necmiye Çiftçi ve diğ.leri*, B. No: 2013/1301, 30/12/2014, § 55). Müdahalenin kanuna dayalı olması, iç hukukta müdahaleye ilişkin yeterince ulaşılabılır ve öngörülebilir kuralların bulunmasını gerektirmektedir (*Türkiye İş Bankası A.Ş.* [GK], B. No: 2014/6192, 12/11/2014, § 44). Kanunilik unsuru yönünden değerlendirme yapılırken derece mahkemelerince müdahaleye imkân tanıyan kanun hükümlerinin yorumu ve bu hükümlerin olaya uygulanması bariz takdir hatası ya da açık keyfilik içermediği sürece bu alanda bir inceleme yapılması bireysel başvurunun amacıyla bağdaşmaz. Ancak derece mahkemelerinin müdahaleye imkân tanıyan kanun hükmünü açık bir biçimde hatalı yorumladıklarının ve uyguladıklarının tespiti hâlinde müdahalenin kanunilik temelinden yoksun olduğu sonucuna ulaşılabılır (*Ramazan Atay*, B. No: 2017/26048, 29/1/2020, § 29).

ii. İlkelerin Olaya Uygulanması

29. Başvurucu; dava dilekçesinde söz konusu beraat kararından ve kararın kesinleşmesinden haricen 15/10/2017 tarihinde bir başka arkadaşı vasıtasıyla haberdar olduğunu, üç aylık dava açma süresinin başlangıç tarihinin hükmün kesinleştiği tebliğ tarihi olduğunu, kendilerine herhangi bir tebligat yapılmadığını, ayrıca yine duyularına göre dosyanın sanıklarına da herhangi bir tebligat yapılmadığını ileri sürerek 5271 sayılı Kanun'un 141. maddesine dayanarak tazminat davası açmıştır. Bu iddialar karşısında Ağır Ceza Mahkemesi dava açma süresine ilişkin ayrıca bir değerlendirme yapmamıştır. Bununla birlikte Ceza Dairesi; kararların hakkında usule ilişkin işlemler yapılan kişiler yönünden, hükümlerin ise sadece davada yargılanan sanıklar yönünden kesinleşebileceği şekilde bir değerlendirmede bulunmuştur. Ceza Dairesine göre ceza davasında hakkında karar verilmesi veya hüküm kurulması bile ilgili kişiler de 5271 sayılı Kanun'un 142. maddesi uyarınca bir yıllık hak düşürücü süreye tabidir. Ceza Dairesine göre somut olayda, iddianamenin kabul tarihi olan 24/2/2014'te başvuruçunun ileri sürdüğü hususlar aleniyet kazanmıştır. Bu kabulden hareketle Ceza Dairesi, 5271 sayılı Kanun'un 141. maddesine göre açılacak davaların da 6545 sayılı Kanun'un yürürlüğe girdiği 28/6/2014 tarihinden itibaren 1 yıllık hak düşürücü süre içinde açılması gerektiğine hükmetmiştir. Bu tespitler sonrasında Ceza

Dairesinin kabulüne göre somut olayda başvuru 5271 sayılı Kanun'un 141. maddesine göre açılacak tazminat davasını ilgili yasal değişikliğin yürürlüğe girmesinden itibaren bir yıllık hak düşürücü süre içinde açmamıştır.

30. 5271 sayılı Kanun'un 141. maddesinin (3) numaralı fıkrasında "*Birinci fıkrada yazan hâller dışında, suç soruşturması veya kovuşturması sırasında kişisel kusur, haksız fiil veya diğer sorumluluk hâlleri de dâhil olmak üzere hâkimler ve Cumhuriyet savcılarının verdikleri kararlar veya yaptıkları işlemler nedeniyle tazminat davaları ancak Devlet aleyhine açılabilir.*" düzenlemesi ile 142. maddesinin (1) numaralı fıkrasında "*Karar veya hükümlerin kesinleştiğinin ilgisine tebliğinden itibaren üç ay ve her hâlde karar veya hükümlerin kesinleşme tarihini izleyen bir yıl içinde tazminat isteminde bulunulabilir.*" düzenlemesi yer almaktadır.

31. Somut olayda, Ağır Ceza Mahkemesi ile Ceza Dairesinin kararlarından ve UYAP'ta yapılan inceleme neticesinde iddianamenin başvuruca tebliğ edildiğine veya başvuruca duruşmada hazır bulunarak özel hayatına ilişkin söz konusu kayıtlardan haberdar olduğuna dair bir bilgi ve belgeye ulaşılamamıştır. Başvuruca da beraat kararı ile bunun 21/10/2016 tarihinde kesinleştiğinden 15/10/2017 tarihinde haberdar olduğunu beyan ederek 18/10/2017 tarihinde Ağır Ceza Mahkemesinde dava açmıştır. Başvuruca dava açarken ayrıca dava dilekçesi ekine Yargıtay Ceza Dairesi ile Ceza Genel Kurulunca verilen bazı kararları da eklemiştir. Dava dilekçesinde yer alan ilk derece mahkemesince verilen ret kararına ilişkin olarak 10. Ceza Dairesi kesinleşen beraat kararının davacıya tebliğ edildiğine dair herhangi bir belgenin mevcut olmadığına dair tespit sonrasında ilk derece mahkemesinin kararını bozmuştur.

32. Başvuruca kendisi ile ilgili gerçek dışı iddiaların yargılamanın aleniliği ilkesi gereği tüm kamuoyunca bilinebilir hâle geldiği, özel hayatının gerçek dışı beyanlarla gözler önüne serildiği, gerek hâkimlik mesleği gerekse de Türk Silahlı Kuvvetlerinin bir personeli olarak hem aile çevresindeki hem de toplumdaki konumunun sarsıldığı iddialarının ileri sürüldüğü M.Y. kararında Anayasa Mahkemesi önemli tespitlerde bulunmuştur. Anayasa Mahkemesi bu kararda, konuya ilişkin mevzuat ve yargısal içtihatları değerlendirdikten sonra özet olarak 5271 sayılı Kanun'un 141. maddesi çerçevesinde ileri sürülen taleplerin ağır ceza mahkemesi tarafından görüleceğinin ve mağdur olanların da bu davayı açabileceğinin kabul edildiğini belirtmiştir (M.Y., § 51). Aynı kararda Anayasa Mahkemesi 5271 sayılı Kanun'un 141. maddesinde belirtilen dava yolunun başvuruca durumuna uygun, telafi kabiliyetini haiz, etkili bir hukuk yolu olduğunu (M.Y., § 53), aynı Kanun'un tazminat isteminin koşullarının düzenlendiği 142. maddesinin birinci fıkrası uyarınca karar veya hükümlerin kesinleştiğinin ilgisine tebliğinden itibaren üç ay ve her hâlde karar veya hükümlerin kesinleşme tarihini izleyen bir yıl içinde tazminat isteminde bulunulabileceğini, yargısal uygulama örneklerine atıfla belirtmiştir. Söz konusu kararda gerekçeli onama kararının tebliğ edilmemesi nedeniyle davacılar lehine yorum yapıldığı ve Yargıtay 16. Ceza Dairesinin onama kararı tarihine göre davaların süresinde açıldığı şeklindeki kabule vurgu yapılmıştır.

33. Somut olayda 5271 sayılı Kanun'un 142. maddesinin (1) numaralı fıkrasında açıkça yer alan düzenlemeye göre ilgili kararın başvuruca tebliğ edildiğine veya başvuruca kendisiyle ilgili söz konusu ifadeleri yargısal süreç içinde öğrendiğine dair herhangi bir bilgi bulunmadığından Ceza Dairesinin dava açma süresinin başlangıcına ilişkin değerlendirmelerinin kanuni dayanağının bulunmadığı sonucuna varılmıştır.

34. Açıklanan gerekçelerle Anayasa'nın 36. maddesinde güvenceye bağlanan mahkemeye erişim hakkının ihlal edildiğine karar vermek gerekir.

3. 6216 Sayılı Kanun'un 50. Maddesi Yönünden

35. Başvurucu 15.000 TL manevi tazminat talebinde bulunmuştur.

36. Başvuruda tespit edilen hak ihlalinin sonuçlarının ortadan kaldırılması için yeniden yargılama yapılmasında hukuki yarar bulunmaktadır. Bu kapsamda kararın gönderildiği yargı mercilerince yapılması gereken iş, yeniden yargılama işlemlerini başlatmak ve Anayasa Mahkemesini ihlal sonucuna ulaştıran nedenleri gideren, ihlal kararında belirtilen ilkelere uygun yeni bir karar vermektir (30/3/2011 tarihli ve 6216 sayılı Anayasa Mahkemesinin Kuruluşu ve Yargılama Usulleri Hakkında Kanun'un 50. maddesinin (2) numaralı fıkrasında düzenlenen bireysel başvuruya özgü yeniden yargılama kurumunun özelliklerine ilişkin kapsamlı açıklamalar için bkz. *Mehmet Doğan* [GK], B. No: 2014/8875, 7/6/2018, §§ 54-60; *Aligül Alkaya ve diğerleri* (2), B. No: 2016/12506, 7/11/2019, §§ 53-60, 66; *Kadri Enis Berberoğlu* (3) [GK], B. No: 2020/32949, 21/1/2021, §§ 93-100).

37. İhlalin niteliğine göre yeniden yargılamanın yeterli bir giderim sağlayacağı anlaşıldığından başvurunun tazminat talebinin reddine karar verilmesi gerekir.

38. Dosyadaki belgelerden tespit edilen 364,60 TL harç ve 9.900 TL vekâlet ücretinden oluşan toplam 10.264,60 TL yargılama giderinin başvurucuya ödenmesine karar verilmesi gerekir.

VI. HÜKÜM

Açıklanan gerekçelerle;

A. Mahkemeye erişim hakkının ihlal edildiğine ilişkin iddianın KABUL EDİLEBİLİR OLDUĞUNA,

B. Anayasa'nın 36. maddesinde güvence altına alınan adil yargılanma hakkı kapsamındaki mahkemeye erişim hakkının İHLAL EDİLDİĞİNE,

C. Kararın bir örneğinin mahkemeye erişim hakkının sonuçlarının ortadan kaldırılması için yeniden yargılama yapılmak üzere İzmir Bölge Adliyesi Mahkemesi 14. Ceza Dairesine gönderilmek üzere İzmir 9. Ağır Ceza Mahkemesine (E.2017/410, K.2018/14) GÖNDERİLMESİNE,

D. Başvurucunun tazminat talebinin REDDİNE,

E. 364,60 TL harç ve 9.900 TL vekâlet ücretinden oluşan toplam 10.264,60 TL yargılama giderinin başvurucuya ÖDENMESİNE,

F. Ödemenin kararın tebliğini takiben başvuru tarihinden itibaren dört ay içinde yapılmasına, ödemede gecikme olması hâlinde bu sürenin sona erdiği tarihten ödeme tarihine kadar geçen süre için yasal FAİZ UYGULANMASINA,

G. Kararın bir örneğinin Adalet Bakanlığına GÖNDERİLMESİNE 19/10/2022 tarihinde OYBİRLİĞİYLE karar verildi.